

Пейо Яворов
Бабина приказка

Тръгнала от божи рай
към земята чудна двойка:
Разум, който всичко знай,
с Правда, праведна девойка.

Бог поръчал им на път:
„Вий при хората идете –
стига вече да грешат,
ум и правда ги учете.“

– Накъде ли! – „Път е нам
през града и щем намери
да ни слушат много там
сиромаси и болери.“

Но сред пътя в нощен мрак
върху тях стражар наскочил,
за ръцете – и юнак
с пръст полето им посочил...

„Де щем...?“ – Правдичке, не знам!
„То се, Разумчо, видяло...“
– Леле, боже! – Тука-там,
в село слънце ги огряло.

„Бог – добро!“ – „Добро ви дал!“
И прииждат хора прости:
сума свят се насъбрал
да послуша млади гости.

Иде попа: „Дръжте!“ – Беж...
„Дръжте, братя християни,
тез поганци!“ – И поглеж,
грабват сопи вси събрани.

Бежанците с викове
дън-горите огласили;
наизлезли зверове
и от хора ги спасили...

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7061>]